

Julefrid över alla stadsdelar

Bidrag från Rune Larsson
2008-12-23

Julefrid över alla stadsdelar

Det har uppstått ett socioekonomiskt fenomen i våra miljonprogramsförorter. Invånarna lurar in poliser och brandmän i bakhåll genom att anlägga bränder på gatan och sedan, när blåljusen kommer, kastar de sten mot dem som jobbar med att släcka eller att hålla ordningen. Jag finner beteendet mycket intressant. Hur är detta möjligt? Någon enstaka knäppgök finns det ju alltid i varje stadsdel, men här handlar det om dussintals människor som betar sig asocialt.

På Kronogården i Trollhättan har detta hänt, liksom i Rosengård och Tensta. Om vi tar Kronogården som exempel så har det bränts mängder med bilar där under 2008.

”Människor här lever i utanförskap. Beteendet att vandalisera närmiljön och bränna bilar är ett uttryck för invånarnas frustration.”

Så säger de som tror sig veta. Politikerna pumpar in mera pengar enligt principen att ”någon annan än de som bor i området” ska komma och ställa allt till rätta.

”Vi har inget att göra”, säger ungdomarna.

Politikerna ökar öppettiderna på den ungdomsgård som redan har mest öppet i hela kommunen.

”Detta är vårt fel”, säger en etnisk svensk, och menar att vi svenskar har misslyckats med att integrera invandrarna. För det är ett faktum att invånarna i de stadsdelar där sådant märkligt beteende har sina rötter, är i huvudsak befolkade av människor som har annan etnisk bakgrund än svensk. Tanken på att människorna där ska ansvara för sina egna handlingar är inget som landat i dessa socialknuttars frontlober. Vilken människosyn!

Därpå pumpas det in ännu mera pengar i området, som en slags belöning för att ungdomarna grisar ner. Inga motprestationer krävs av invånarna.

Jag ser en enkel lösning på problemet. Familjerna på Kronogården och i liknande stadsdelar börjar ha lika bra koll på sina söner som de har på sina döttrar. Där har många flickor väldigt begränsad frihet. De får inte drälla omkring hur som helst på kvällarna de umgås med killar har de skämt ut familjen så grundligt att den sociala pressen på familjen blir enormt stark. Visst är det märkligt att familjernas heder inte dras i smutsen av att de har en son som kastar stenar på brandmän, eldar upp bilar, klottrar, och ränner ute på kvällarna.

Lek med tanken att invånarna i stadsdelarna börjar sätta press på busarna och deras familjer! En sådan utveckling har börjat skönjas i Rosengård efter de senaste kravallerna där. Lösningen på stadsdelarnas problem ligger hos invånarna själva. Under tiden bör brandmän och poliser få göra sitt jobb.

Jag önskar de människor i Rosengård som håller koll på buset i sin egen stadsdel all lycka till. Jag önskar dem också God Jul o jag önskar att julefriden lägrar sig över alla stadsdelar i Sverige.